

Not. 1° dici in *omnibus vigiliis*, quia rubrica n. 3 intelligenda est de vigiliis, quæ jejunantur, vel de jure jejunari deberent (1). 2° Preces dominicales dici etiam in dominicis, et feriales in feriis, in quibus festum duplex simplificatur, ut notatum est n. 282.

367. Preces feriales ad omnes horas, etiam ad completorium, in choro flexis genibus juxta rubricas recitari debent, non autem in privata recitatione (2), licet tamen ad majorem humiliationem tunc etiam conveniat, ut flexis genibus recitentur, si commode fieri possit.

Infra preces feriales juxta rubricas n. 4 genuflectendum est usque ad *Benedicamus*, sed exclusive juxta Gavantum (3), nisi addenda sit antiphona finalis B. M. V. ne rursus statim sit genuflectendum.

Preces feriales, si cantentur, ad vespervas et laudes in diebus juniorum voce uniformi sunt cantandæ, non autem per depressionem vocis a *fa* ad *re* (4).

Titulus XXXV.

368. DE COMMEMORATIONIBUS COMMUNIBUS SEU SUFFRAGIIS SANCTORUM.

Rub. *Commemorationes communes, seu Suffragia de Sanctis, quæ habentur in Psalterio post Vesperas Sabbati, dicuntur in fine Vesperarum et Laudum ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam Passionis exclusive, et ab Octava Pentecostes usque ad Adventum exclusive in*

(1) S. R. C. 11 Mart. 1820, n. 4416-4566, 4. Vid. num. 239.

(2) S. R. C. 12 Nov. 1831, n. 4520-4669, 44.

(3) Sect. 5, c. 17, n. 8.

(4) S. R. C. 9 Maji 1739, n. 3935-4084; 22 Mart. 1862, n. 5318, 8.

Dominicis, Feriis et Festis (nisi Officium sit duplex, vel infra Octavas, etiam si de Dominica, vel Semiduplici infra eas fiat) et illis adjungitur commemoratio de Patrono vel Titulo Ecclesiæ, ante vel post Commemorationem de sancta Maria, de sancto Joseph, et de Apostolis, pro dignitate illius; ita tamen, ut semper ultimo loco ponatur commemoratio de Pace. Et ante illas in feriali Officio fit commemoratio de Cruce, quæ habetur in Psalterio post Laudes Ferialis secundæ.

2. *Tempore Paschali fit alia commemoratio de Cruce, ut ibi ponitur in Laudibus Ferialis secundæ post Dominicam in Albis, et ea solum tunc dicitur; non tamen in Duplicibus, neque infra Octavas.*

3. *Si facienda sit commemoratio alicujus Festi occurrentis, semper fit ante ipsa Suffragia consueta, etiam ante commemorationem de Cruce.*

4. *Commemoratio de sancta Maria non fit cum aliis, quando dicitur ejus Officium parvum, nec quodcumque fit Officium de ea.*

1° Commemoratio s. Mariæ non fit inter suffragia, quando dicitur ejus officium parvum juxta rubricas n. 4, sive jungatur officio diei, sive separatim recitetur; sive ex devotione tantum, sive ex obligatione dicatur (1); nisi s. Maria sit titularis seu patrona, in quo casu consuetua ejus commemoratio fit inter suffragia, licet ejus officium parvum dicatur (2). 2° Neque ejus commemoratio fit, quodcumque ejus fit officium aut commemoratio specialis, ne bis fiat de eadem. Notandum, ubi s. Maria est titularis sub quocumque mysterio aut titulo, ut assumptionis, nativitatis etc., ejus commemorationem in suffragiis non faciendam esse cum antiphona,

(1) Guyetus lib. 3, c. 17, q. 13, et Cavalieri tom. 2, dec. 291.

(2) S. R. C. 10 Jan. 1604, n. 85-231; 2 Oct. 1683, n. 2889-3038, 7; 16 Feb. 1781, n. 4252-4401, 21.

versu et oratione propriæ festivitatis, sed sufficere communem antiphonam cum versu et oratione inter suffragia positam, aliamque commemorationem non esse faciendam (1). Post commemorationem B. M. V. et ante quoscumque alios, exceptis Angelis et s. Joanne Baptista, facienda est commemoratio s. Joseph juxta litteras Apostolicas 7 Julii 1871 (2).

369. Commemoratio de cruce non fit in vesperis sabbati, quia a capitulo fit de dominica, in qua non fit commemoratio de cruce; neque etiam in officio simplici de sancto, quia, licet psalmi matutini sint de feria, non est tamen officium feriale.

370. Quoad commemorationem patroni vel tituli ecclesiæ inquirendum est: 1° de quo, 2° a quibus, 3° quo ordine et 4° quo modo facienda sit hæc commemoratio.

1° Certum est de præcepto in suffragiis fieri debere commemorationem titularis, in cujus honorem ecclesia est dedicata vel saltem benedicta (3), sive sit sanctus, sive persona divina, seu aliquod mysterium, ut ss. Trinitas, Spiritus Sanctus, Corpus Christi, ss. Salvator etc. eliamsi contraria vigeat consuetudo (4) aut commemoratio in suffragiis fiat de patrono loci vel religionis (5). Item quamvis ejus memoria habeatur in commemoratione omnium sanctorum ordinis; specialis tamen commemoratio facienda est de patrono vel titulo ecclesiæ: sed eo casu ejus nomen in commemoratione sanctorum ordinis, si ibi exprimat, omittendum est (6). Si tamen s. crux, s. Joseph et ss. apostoli Petrus et Paulus sint ecclesiæ titulares, non est facienda specialis de iis commemoratio, sed ordinaria sufficit; ut supra de B. M. V. dictum est (7). Notandum autem, si s. crux sit titularis, ejus

- (1) S. R. C. 2 Ap. 1667, n. 2259-2410, 2, et 12 Jan. 1669, n. 2312-2463.
 (2) N. 5487.
 (3) S. R. C. 2 Sept. 1871, n. 5492, dub. III, 2.
 (4) S. R. C. 1 Sept. 1607, n. 208-355, 2.
 (5) S. R. C. 16 Feb. 1781, n. 4252-4401, 22 et 23; 29 Feb. 1868, n. 5392, II.
 (6) S. R. C. 10 Jun. 1690, n. 3072-3221, 3.
 (7) S. R. C. 30 Mart. 1621, n. 448-595, et 16 Oct. 1743, n. 4000-4149.

commemorationem fieri non tantum in officio feriali, sed quodcumque consueta fiunt suffragia. Omittenda tantum est commemoratio titularis in ejus vigilia, si ejus festum illam habeat, et dum de eodem fit specialis commemoratio aut officium semiduplex inventionis, translationis etc. ne bis fiat de eodem. In ecclesiis dicatis ss. Salvatori, de eo facienda est commemoratio, non omissa commemoratione crucis in feriali officio (1), quia æquivalere non censentur.

Dum plures sunt ecclesiæ patroni seu titulares, commemoratio de unico tantum principaliori fieri debet (2), nisi plures tanquam æque principales patroni per modum unius in uno officio sint juncti, ut ss. Fabianus et Sebastianus.

Quoad patronum loci, regni aut diœcesis, certum est illius commemorationem in suffragiis fieri posse, præter commemorationem titularis ecclesiæ (3). Præterea quidam (4) etiam censent commemorationem patroni loci fieri debere: cum tamen S. R. C. (5) declaraverit, *minime cogendos, qui recusaverint* facere commemorationem patroni diœcesis, commemorationem patroni regni esse ad libitum (6), item commemorationem titularis diœcesis et paræciæ non esse faciendum (7); potius dicendum est cum aliis (8) commemorationem patroni loci fieri non debere, nisi adsit consuetudo: quia rubricæ hujus tituli et particulares positæ post laudes dominicæ et vespas sabbati loquuntur tantum de uno, de quo facienda est commemoratio, ut constat ex verbis *pro dignitate illius, non illorum*: verba enim *Patronus vel Titulus Ecclesiæ* intelligenda sunt disjunctive, prout ecclesiæ competit vel

- (1) S. R. C. 23 Aug. 1704, n. 3554-3703, 1.
 (2) S. R. C. 20 Nov. 1683, n. 2891-3040, 7.
 (3) S. R. C. 8 Ap. 1656, n. 1642-1789, et 16 Feb. 1781, n. 4252-4401, 22 et 23.
 (4) Gavantus sect. 5, c. 18, n. 7, et Cavalieri tom. 1, dec. 43, a num. 1, usque ad 28.
 (5) 8 Ap. 1656, n. 1642-1789.
 (6) 17 Jun. 1679, n. 2747-2896, 2.
 (7) 23 Sept. 1837, n. 4666-4815, dub. X, 2.
 (8) Merati sect. 5, c. 18, n. 8, et Guyetus lib. 3, c. 17, q. 9.

qualitas patroni, si dedicata sit alicui sancto, vel qualitas tituli, si dedicata sit personæ divinæ vel alicui mysterio : ita ut utroque casu facienda sit commemoratio patroni vel tituli, sed ecclesiæ tantum, non autem patroni loci, qui in rubricis non comprehenditur. Sic S. R. C. (1) expresse declaravit, commemorationem patroni loci non esse faciendam, etiamsi B. M. V. sit ecclesiæ patrona, nisi patronus loci simul sit ecclesiæ titularis. Si tamen adsit consuetudo faciendi commemorationem patroni loci, regni, aut diœcesis, hæc certo servanda est : et ita plura decreta particularia decernunt, illorum commemorationem faciendam esse (2).

2° *A quibus commemoratio patroni vel tituli fit in suffragiis?*

R. Generaliter dicendum est, eam commemorationem fieri ab iisdem, a quibus officium festi patroni vel tituli recitatur; hæc enim sunt correlativa, et rubricæ æque ad utrumque obligant. Adeoque commemoratio patroni seu tituli ecclesiæ tantum fieri potest et debet ab illis, qui ecclesiæ stricte sunt adscripti, in ea beneficium possident, seu quibus ecclesia vere est propria, ut num. 220 dictum est (3). Et proinde suffragium titularis ecclesiæ cathedralis tantum faciendum est a clero ejus servitio addicto (4). Nulli ecclesiæ adscriptus, vel illam commemorationem omittit (5), vel illam facere potest de patrono loci, et si adsit consuetudo, eandem etiam facere tenetur (6). Regulares tenentur ad commemorationem

(1) 23 Sept. 1848, n. 4980-5141.

(2) 7 Jun 1721, n. 3797-3947; 4 Sept. 1745, n. 4027-4176, 8; 16 Feb. 1781, n. 4252-4401, 23; 12 Sept. 1840, n. 4750-4897, 3; 27 Feb. 1847, n. 4925-5078; 21 Jul. 1855, n. 5221, 6; 29 Feb. 1868, n. 5392; 15 Feb. 1873, n. 5532.

(3) S. R. C. 4 Sept. 1745, n. 4027-4176, 8; 21 Jul. 1855, n. 5221, 6; 2 Sept. 1871, n. 5492, III, q. 1.

(4) S. R. C. 2 Sept. 1871, n. 5492, III, 1.

(5) S. R. C. 2 Sept. 1871, n. 5492, III, 4.

(6) S. R. C. 12 Sept. 1840, n. 4750-4897, 3; 2 Sept. 1871, n. 5492, III, 4; 15 Feb. 1873, n. 5532.

tituli propriæ ecclesiæ (1); et clerici seminarii ad illam titularis ecclesiæ seminarii, dummodo sit publica, et alias ad commemorationem patroni loci (2).

Quoad illum, qui officiis alterius ecclesiæ assistit, vid. num. 228; et quoad illum, qui pluribus ecclesiis est adscriptus vel plura habet beneficia, num. 222 : in decreto tamen (3) dicitur; « Beneficiatos non teneri quotidie facere commemorationem de sancto seu sanctis titularibus utriusque beneficii simplicis » adeoque tantum ad unam tenentur commemorationem vel patroni residentiæ, vel cujus ecclesiæ officia frequentant, aut alias titularis principalioris.

3° *Quis ordo servandus est in suffragiis?*

R. In feriali officio semper primo loco fit de cruce, etiam ante commemorationem ss. Trinitatis, Sancti Spiritus, etc. ubi sunt titulares (4); deinde de s. Maria, tum de s. Joseph, post eum de ss. apostolis Petro et Paulo, et post apostolos de patrono vel titulo, nisi hic præ dignitate apostolos aut etiam s. Mariam præcedere debeat : quotquot autem fiunt commemorationes, sive de solo titulari ecclesiæ, sive etiam de patrono loci, regni, diœcesis; ultimo tamen semper loco fieri debet de pace.

Si titularis sit persona divina, ut ss. Trinitas, Salvator, vel mysterium divinum, ut Corpus Christi, ss. cor Jesu, ss. nomen Jesu; hæc commemoratio ob dignitatem facienda est ante commemorationem s. Mariæ, sed in feriali officio post illam de cruce : item si crux sit titularis, ejus commemoratio semper fit ante illam de s. Maria. Si titularis sit angelus, aut s. Joannes Baptista, post s. Mariam, sed ante s. Joseph et apostolos Petrum et Paulum : de aliis sanctis sive apostolis (5) sive aliis novi aut etiam veteris testamenti post commemorationem ss. Petri et Pauli. Si plures fiant

(1) S. R. C. 18 Sept. 1877, n. 5713, II.

(2) S. R. C. 15 Feb. 1873, n. 5532; 27 Maji 1876, n. 5665, II, 1.

(3) 2 Ap. 1667, n. 2259-2410, 1.

(4) Rub. hujus tit. n. 1, et S. R. C. 25 Sept. 1852, n. 5176, 1.

(5) S. R. C. 28 Sept. 1675, n. 2597-2740, 1.

commemorationes, scilicet de titulari, et insuper de patrono loci, tunc servandus est ordo litaniarum, et si sint ejusdem ordinis, titularis ecclesiae patronum loci praecedit, ut dictum est num. 267. Si ecclesia dedicata sit omnibus sanctis, haec commemoratio fit post ss. apostolos, ut patet ex officio parvo B. M. V. (1).

4° *Quo modo fit commemoratio patroni vel tituli?*

R. Fit per antiphonam, versum et orationem, quae in ipso festo patroni vel tituli dicuntur propria, et alioquin de communi, si propria desint vel non convenient: scilicet in laudibus per antiphonam et versum ad *Benedictus*, et in vesperis per antiphonam et versum ad *Magnificat* ex secundis vesperis, etiam dum festi occurrentis recitantur primae vesperae, nisi ob aliorum occurrentiam vel concurrentiam variari debeant, quod vide num. 262. In oratione autem mutantur *nativitatem, natalitia, solemnitatem* et similia in *commemorationem* et omittuntur *hanc, hodierna, annua dies* etc. (2).

In communi orationem magis accommodatam sumere convenit, uti est pro martyre pont. *Infirmi-tatem*, ultima pro martyre tantum, *Praesta... ut intercedente* etc.; in communi virginum pro virgine et martyre *Indulgentiam*. Si ob aliorum festorum occurrentiam vel concurrentiam, alia sumenda sit, pro martyre et pontifice secunda dicenda est hoc modo: *Deus, qui nos b. mart. tui atque p. commemoratione laetificas, concede propitius, ut cujus memoriam colimus* etc. similiter prima pro confessore non pont. hoc modo: *Deus, qui nos b... conf. tui commemoratione laetificas, concede propitius, ut cujus memoriam colimus* etc. In aliis orationibus de communi substituitur *commemoratio* loco *natalitia, solemnitatis, festa, festivitas*; omittitur vox *annua*; retineri autem potest *veneranda*.

Si oratio ob aliorum occurrentiam vel concurrentiam mutanda sit, et una tantum in communi habeatur, ut pro docto-

(1) Vid. Guyetus lib. 3, c. 17, q. XI.

(2) S. R. C. 31 Aug. 1867, n. 5381, 1; Gavantus sect. V, c. 18, n. 10.

ribus, abbatibus, virginibus et non virginibus, adhiberi potest pro doctoribus et abbatibus alia de communi confessoris; *Indulgentiam* pro solis virginibus tacita qualitate martyris, et etiam pro ss. mulieribus tacitis qualitatibus virginis et martyris. Vid. tom. 1, n. 70, ad 5.

Not. dum in antiphona, per quam commemoratio est facienda, *Alleluja* in fine habetur, hoc in suffragiis retinendum esse, quoties antiphona continet verba, quae expriment gaudium, victoriam et similia, alias non (1).

Titulus XXXVI.

371. DE ANTIPHONIS BEATAE MARIAE IN FINE OFFICII.

Rub. *Antiphonae beatæ Mariæ positæ in fine Psalterii post Completorium, singulae dicuntur pro temporis diversitate, ut ibi annotatur, praeterquam in triduo majoris Hebdomadae ante Pascha.*

2. *Dicuntur autem extra Chorum tantum in fine Completorii, et in fine Matutini, dictis Laudibus, si tunc terminandum sit Officium; alioquin, si alia subsequatur Hora, in fine ultimæ Horæ. In Choro autem semper dicuntur, quandocumque terminata aliqua Hora discedendum est a Choro.*

3. *Numquam vero dicuntur post aliquam Horam, quando subsequitur cum Officio diei Officium Defunctorum, vel septem Psalmi Pœnitentiales, aut Litanie, praeterquam post Completorium, in quo semper dicuntur, etiamsi praedicta subsequantur: neque etiam dicuntur, quando post aliquam Horam immediate subsequitur*

(1) S. R. C. 29 Nov. 1738, n. 3931-4080, 4.

Missæ. Dicuntur autem flexis genibus (præterquam in diebus Dominicis, a primis Vesperis Sabbati et toto tempore Paschali) Hebdomadario tamen ad Orationem surgente.

1. Antiphona *Alma Redemptoris* dicitur a vespere ante dominicam primam adventus usque ad purificationem inclusive: ita ut, si antiphona B. M. V. post vespere ante dominicam primam adventus dicenda sit, vel quia disceditur a choro, vel quia laudes, parvæ horæ, et vespere simul recitantur sine completorio subsequente, non amplius dicendum sit *Salve regina*, sed *Alma Redemptoris*. Idem post primas vespere nativitatis Domini quoad versum et orationem servandum est.

2. Antiphona *Ave Regina cælorum* dicitur a fine completorii diei secundæ Februarii inclusive, etiam quando festum purificationis transfertur, aut cum octava celebratur (1), usque ad feriam quintam in cœna Domini exclusive: ita ut si antiphona B. M. V. dicenda sit die secunda Februarii post vespere ut supra, dicenda sit antiphona *Alma Redemptoris*.

3. Antiphona *Regina cœli* dicitur a completorio sabbati sancti usque ad nonam sabbati post pentecosten inclusive. Et proinde numquam dicitur post vespere sabbati sancti, neque amplius post primas vespere festi ss. Trinitatis, quamvis conjunctim cum reliquo officio sabbati octavæ pentecosten recitentur; sed si antiphona post has vespere dicenda sit, dicitur sequens *Salve Regina*.

4. Antiphona *Salve Regina* dicitur a primis vespere festi Trinitatis usque ad nonam sabbati ante adventum.

372. Antiphonæ finales B. M. V. semper dicuntur post completorium, sive subsequantur officium defunctorum, psalmi pœnitentiales aut litanie, sive terminandum sit offi-

(1) S. R. C. 11 Jan. 1681, n. 2789-2938, et 10 Jan. 1693, n. 3152-3301, 6.

cium, aut discedendum a choro, sive proseguendum sit matutinum sequentis diei. Si autem post aliam horam, præterquam post completorium, subsequantur officium defunctorum, psalmi pœnitentiales, litanie (1), missa conventualis; numquam dicuntur, neque post finitam horam, quamvis alias dicendæ essent, neque post officium defunctorum, psalmos pœnitentiales, litanias aut missam, ut clare patet ex verbis rubricarum n. 3. *Numquam dicuntur*: si tamen recitentur post missam, laudabilis potest esse consuetudo, nec improbanda, quæ cedit in laudem B. M. V. (2). Si quid aliud post divinum officium sequatur, ut oratio mentalis; antiphonæ finales B. M. V. in fine horæ semper dicendæ sunt licet non sit discedendum a choro (3).

373. Antiphonæ finales B. M. V. stando dicuntur toto tempore paschali et omnibus dominicis a primis vespere sabbati, etiam si in quadragesima ante meridiem persolvantur (4), usque ad crepusculum vespertinum ipsius dominicæ, etsi non recitetur officium dominicæ, sed vel sabbati, vel matutinum sequentis feriæ secundæ, modo sit infra dictum spatium, quia hic ritus servatur non ratione officii, sed ratione diei dominicæ ob resurrectionem Domini (5). Standum tamen etiam est, dum officium dominicæ post solis occasum recitatur (6). Aliis omnibus diebus genuflectitur, etiamsi officium de dominica fiat, ut infra octavam nativitatis Domini et epiphaniæ, aut dum anticipatur officium dominicæ ante septuagesimam et dominicam 24 post pentecosten.

Hæc genuflexio per rubricas tantum in choro præscripta est (7); laudabiliter tamen etiam servatur in privata officii recitatione, si commode fieri possit.

(1) S. R. C. 14 Maji 1856, n. 5224, 8.

(2) Gavantus sect. V, c. 22, n. 16.

(3) S. R. C. 9 Jul. 1695, n. 3213-3361.

(4) S. R. C. 16 Ap. 1853, n. 5183, 30.

(5) S. R. C. 7 Sept. 1816, n. 4376-4526, 6; 22 Aug. 1818, n. 4399-4549, VIII; 12 Nov. 1831, n. 4520-4669, 45.

(6) Dec. cit. 12 Nov. 1831, quæst. 4.

(7) Dec. cit. 12 Nov. 1831, ad 44.

374. Not. quoad orationem *Sacrosanctæ*: 1° quod semel dicta sive post quamlibet horam seorsum, sive post omnes simul persolutas, et adhuc post matutinum sequentis diei suum æque effectum sortiatur (1); 2° quod ad lucranda indulgentiam flexis genibus sit recitanda (2) præterquam ab iis, qui legitime impediti fuerint, infirmitatis tantum causa (3).

Titulus XXXVII.

375. DE OFFICIO PARVO BEATÆ MARÆ ET ALIIS.

Rub. *De Officio parvo beatæ Mariæ, de Officio defunctorum, de septem Psalmis Pœnitentialibus et litanis, et de Psalmis Gradualibus, quando et quomodo, tam in Choro quam extra Chorum, dicenda sint, habentur suis locis propriæ Rubricæ circa finem Breviarii.*

2. *Tempore Paschali, in Officio parvo beatæ Mariæ, quod dicitur in Choro, non additur Alleluja Antiphonis, neque Versibus, neque Responsoriis.*

De officio defunctorum in solemnî commemoratione fidelium defunctorum 2^a Novembris, agetur tom. 3, n. 109 et 127, et de litanis in festo s. Marci et tribus diebus rogationum, ibidem n. 74.

His autem exceptis, nulla iis, qui breviario romano utun-

(1) Cavalieri tom. 2, dec. 338, n. 8.

(2) Rub. ad hanc orationem posita, et S. C. Indulg. 5 Mart. 1855, n. 652.

(3) S. C. Indulg. 7 Jan. 1856, n. 654.

tur (1) datur obligatio, privatim seu extra chorum recitandi officium parvum B. M. V., officium defunctorum, psalmos graduales, pœnitentiales et litanias, juxta bullam s. Pii V breviario præpositam; nisi obligatio aliunde oriatur, uti ex voluntate testatorum, ex beneficio pensionarii, ex peculiari consuetudine, aut ex lege ordinis. Quamvis autem non sit obligatio, idem tamen s. Pontifex hortatur, ut eadem recitentur, propositis indulgentiis, quæ in eadem bulla s. Pii V enumerantur.

In choro, si eo tempore, quo eadem bulla data est, esset consuetudo eadem recitandi, obligatio adhuc manet, non tantum recitandi officium parvum B. M. V., cujus recitandi consuetudinem bulla s. Pii V solummodo retinere et confirmare videtur (2), sed etiam officium defunctorum, psalmos graduales et pœnitentiales (3); licet quacumque ex causa, etiam ex suppressione capituli, consuetudo fuerit interrupta (4). Quinimo a S. R. Congregatione (5) declaratur consuetudinem omittendi officium parvum B. M. V., officium defunctorum, psalmos graduales et pœnitentiales temporibus in rubricis breviarii romani præscriptis, *post bullam s. Pii esse abusum impræscriptibilem*. Præterea non obstante rubrica breviarii posita ante officium parvum B. M. V. a S. R. C. approbatur consuetudo, officium illud parvum in choro recitandi in dominicis et festis semiduplicibus, et etiam in duplicibus per annum (6).

Si non habeatur consuetudo prædicta in choro recitandi, etiam non datur obligatio (7). Et quamvis sit obligatio eadem in choro recitandi, declaravit tamen S. R. C. (8) "extra

(1) Cavalieri tom. 2, dec. 401, n. 2.

(2) Cavalieri tom. 2, dec. 401, n. 2.

(3) S. R. C. 10 Jan. 1609, n. 254-401; 28 Sept. 1675, n. 2597-2749, 2; 2 Sept. 1741, n. 3970-4119, 9.

(4) S. R. C. 22 Sept. 1827, n. 4482-4631.

(5) 20 Mart. 1660, n. 1896-2043.

(6) 1 Sept. 1607, n. 209-356; 22 Aug. 1818, n. 4399 4549, 9.

(7) S. R. C. 11 Jun. 1629, n. 666-813, et 4 Sept. 1745, n. 4027-4176.

(8) 10 Jan. 1609, n. 254-401, et 2 Sept. 1741, n. 3970-4119, 9.